

Въ осемъ часѣтъ сутринѣта въ стаята влѣзе учителката. Дежурния ученикъ чете молитвата и прѣподаванието се почнѣ. Слѣдъ малко вратата се ненадѣйно отвори хж. На прагѣтъ се показа едно момче, облѣчено въ женско *лебаде*, а обуто съ голѣми скѣсани обуца. Вѣтхитѣ му панталонки едва покривахж почервенелитѣ му отъ студъ колѣна.

Какво искашъ? — Попита го учителката.

Е, па, да се учѣ искамъ да се учѣ

Какъ ти е името?

Стойчо.

Отъ кждѣ си?

Отъ Шипковица.

Та че отъ толкозъ далеко, какъ ще можешъ зимѣсь да дохождашъ? Отъ селото до тука има петъ километра.

Е, па, нищо ще дохождамъ.